

# L'encert del corredor de fons

A l'Alois, un 'okupa' holandès, el tanquen en un manicomi sense saber-ne les causes. Després de ser alliberat, torna a la seua vida anterior, on comença a resoldre moltes incògnites.

tre el món exterior i l'interior d'un univers decadent i asfixiant. Els personatges lluiten per acomodar les seves passions a una existència mediocre, una vida real que clausura tota mena de somnis.

Aquesta escrupolositat de l'escriptura duu Jordi Mata per viaranyans saníssims per a la literatura catalana. Els personatges, l'excel·lent trio que conformen l'Alois, l'Eugènia i l'Irina, ens arriben plens de sentit, amb una riquesa que no necessita grans descripcions, ni paràgrafs interminables que ens expliquin els seus sentiments. Tot això fa de *Reines i peons* una novel·la d'una intensitat poc corrent, amb una intenció crítica de l'ésser humà contemporani lluny dels paràmetres a l'ús.

Si atenem a la joventut de Jordi Mata, els elogis a la novel·la se'ns fan encara més esperançadors. No era cap secret la seva capacitat narrativa. Mata ha guanyat diversos premis menors i havia quedat finalista d'aquest premi en unes quantes ocasions. Novel·les com *L'espòs infernal* o *El capvespre de l'heroi* deixaven veure unes maneres poc freqüents entre els nostres joves escriptors. Després de la lectura es fa necessari demanar a l'autor un esforç suplementari: amb la seva destresa, Mata pot enfrontar-se a empreses de més volada, pot, sense cap mena de dubte fer una gran novel·la. El temps ho dirà, però de moment les excel·lències d'aquesta última estan al nostre abast. No les desaprofitem. **Xulio Ricardo Trigo**

told, un *okupa* que vol canviar el món. En el camí troba deu anys de reclusió en un manicomi. Quan surt en llibertat i s'enfronta de nou a la vida, l'Alois entén que la resposta és més complicada.

La nova obra del corredor de fons que és Mata sorprèn per molts conceptes. El més important és l'intent per crear un món allunyat del comú dins la narrativa catalana. La situa a Holanda, però el lector s'enfronta amb referents de la novel·lística centreuropea, des de Kafka fins el discurs interior d'un Thomas Bernhard.

És evident que aquestes diferències funcionen en la seva literatura gràcies a un particular sentit de l'escriptura. La claredat del llenguatge, l'economia de les frases, l'essencial dels diàlegs, ajuden el lector a viatjar pel territori d'una ficció que estableix des del principi la dicotomia en-

NOVEL·LA D'INTRIGA

REINES I PEONS

Jordi Mata

Edicions Bromera.  
Col·l. "L'Eclèctica",  
40. Alzira, 1996.



205 pàgines

1.500 ptes.

**S**orprenent! És el primer adjectiu que t'assalta en acabar la lectura de *Reines i peons*, de Jordi Mata. Guardonada amb el premi Ciutat d'Alzira del 1995, explica la història de l'Alois Berch-